

De ce?

Întrebările „De ce?” în viața noastră

Nu numai pe noi creștinii credincioși ne preocupă multele *întrebări* „De ce?” referitoare la evenimente din istoria mondială, la evenimentele contemporane și la viața personală. Tocmai ceea ce ne-a surprins în anul acesta (2020) actualmente prin Corona dă naștere la unele *întrebări* „De ce?” Fiecare din noi a avut desigur astfel de întrebări, și nu numai când o persoană preaiubită a fost chemată deodată în veșnicie sau s-a dat diagnosticul de cancer. Uneori lucruri relativ mici ne pot arunca de pe traiectorie și să ne creeze greutate, dacă ceva ne surprinde în viață și nu decurge așa cum ne-am așteptat. De exemplu un examen pierdut, un răspuns negativ la o cerere sau dezamăgiri de orice formă. Atunci suntem nedumeriți și deznădăjduiți și nu știm cum va merge mai departe. Habacuc ne încurajează, că noi putem pune lui Dumnezeu aceste întrebări. Răspunsurile lui Dumnezeu la ele sunt surprinzătoare, nesupuse vremurilor și motivează.

Dumnezeule, de ce privești fără să faci ceva?

Când are loc ceva negativ, de cele mai multe ori întrebăm: *De ce?* Așa întreabă Ghedeon în cartea Judecători 6.13: „Dacă este Domnul cu noi, *pentru ce* au venit toate acestea asupra noastră?” Habacuc dimpotrivă întreabă, *de ce* Dumnezeu nu face nimic, nu intervine, cu toate că în popor sunt așa de multe lucruri care se desfășoară greșit (Habacuc 1.2-4). Aici ajungem și noi prima dată la limitele noastre. Ar trebui Dumnezeu să intervină sau nu în timpul nostru? Fapt este, că dacă noi dorim ca Dumnezeu să intervină, atunci aceasta ne-ar lovi și pe noi personal foarte puternic. Aceasta a fost așa nu numai la Habacuc sau la Ieremia, vedem aceasta foarte actual. Cel mai bine este să lăsăm aceasta permanent în seama Dumnezeului nostru suveran și înțelept, ale cărui gânduri sunt mult mai presus decât gândurile noastre (Isaia 55.9).

Dumnezeu acționează – însă nu neapărat potrivit cu imaginațiile noastre

Răspunsul lui Dumnezeu este, că El nu privește fără să facă ceva, ci lasă să aibă loc ceva care uimește și îngrozește (Habacuc 1.5). Ceva pe care Habacuc nicidecum nu-l avea în plan. Dumnezeu va folosi pe babilonienii îngrozitori, violenți să cucerească pe Iuda și multe alte țări (Habacuc 1.6-11)¹. Aceasta este dur. Te-ai așteptat tu ca Dumnezeu să intervină în felul acesta în evenimentele mondiale, așa cum tocmai este cazul acum? Dumnezeu acționează întotdeauna corect și la timpul potrivit. Însă aceasta deseori nu se potrivește în procesul nostru de gândire limitat. Ce a făcut Dumnezeu a fost deseori surprinzător. Actual putem vedea din nou aceasta. Recunoaștem noi aceasta (compară cu Amos 3.6)?

---

¹ Trăirile profetului Habacuc au avut loc destul de sigur după timpul lui Iosia (ultimul împărat temător de Dumnezeu) și scurt timp înainte de prima invazie a lui Nebucadnețar. Cele zece seminiții nu mai erau în țară de mai mult de o sută de ani.

Dumnezeule, de ce acționezi Tu în felul acesta?

Acum Habacuc este total nesigur și întreabă pe Dumnezeu *de ce* El intervine tocmai printr-o națiune păcătoasă, jefuitoare (Habacuc 1.12-17), care ea însăși ar fi meritat judecata. Habacuc așteaptă cu răbdare răspunsul lui Dumnezeu (Habacuc 2.1). Acum se arată clar că Dumnezeu într-adevăr răspunde la întrebările noastre „De ce?” dar altfel decât ne așteptăm noi. Ca la Iov, nu sunt explicații concrete detaliate. Pentru mintea noastră limitată acestea ar fi prea înalte, și pentru planurile lui Dumnezeu felurite pe diverse nivele cu siguranță uneori noi nu le-am putea pricepe. Uneori credem chiar că știm mai bine decât Dumnezeu, cu toate că nu avem nici cea mai mică idee (Iov 42.7; Ioan 9.2). Însă răspunsurile lui Dumnezeu au în vedere relația personală cu Domnul nostru și încrederea în El.

Nu este aceasta valabil chiar și pentru situația actuală? Știm noi ceva, de ce Dumnezeu a permis ca să fi avut loc sau să aibă loc parțial sau chiar deloc numai o strângere laolaltă cu îngrădiri?

Cel drept va trăi prin credința lui

Răspunsurile date lui Habacuc sunt și pentru noi simple și de înțeles:

- Pentru cuceritorii de atunci și în general pentru fiecare om care face răul sunt valabile anunțurile referitoare la judecată (de cinci ori „Vai”, Habacuc 2.6-20). Păcatele numite sunt actuale și astăzi.
- *Cel drept* va trăi prin credința lui. Aceasta înseamnă că fiecăruia care crede în Domnul Isus i se dăruiește gratis și prin harul liber dreptatea lui Dumnezeu și el este eliberat de judecată, este îndreptățit (*Romani 1.17; 3.24; 5.1*).
- *Cel drept va trăi prin credința lui*. Aceasta înseamnă, niciodată prin faptele Legii, nu prin eforturile și meritele proprii, ci pentru că dă crezare lui Dumnezeu, se încrede în El (*Galateni 3.11; 2.16*).
- *Cel drept va trăi prin credința lui*. Aspectul acesta spune că un creștin credincios chiar și în cazul *întrebărilor „De ce?”* are voie să aibă o viață împlinită și nu trebuie să se retragă frustrat, așa cum arată exemplele eroilor credinței (*Evrei 10.38; 10.35-11.40*).
- Domnul Isus va prelua într-o zi domnia, va ocupa locul gloriei, și toți oamenii vor amuți înaintea Lui (Habacuc 2.14,20).

De la întrebări și nedumerire la rugăciune, odihnă, mulțumire, bucurie, putere și perspectivă

- După ce Dumnezeu a răspuns lui Habacuc, acesta se poate ruga pentru învierea lucrării lui Dumnezeu și pentru îndurarea Sa (Habacuc 3.2). Nu ar fi aceasta și pentru noi astăzi o rugămintă insistentă? Este pentru noi din nou o dorință mai mare ca lucrarea lui Dumnezeu să se împlinească? Probabil din nou sau într-un fel nou decât până acum. Suntem noi deschiși pentru aceasta? De altfel răspunsul lui Dumnezeu la

întrebarea de la început „De ce?” dat lui Ghedeon este că el primește o misiune strict personală de la Dumnezeu. Domnul dorește tocmai în acest timp să te vadă (iarăși) în slujba Sa. În Împărăția lui Dumnezeu este destul lucru. Este aceasta important pentru noi?

- Habacuc preamărește măreția și puterea lui Dumnezeu din timpurile trecute. Poetic se face aluzie la trecerea prin Marea Roșie și multe altele (Habacuc 3.3-15). Și lui Iov Dumnezeu i se descopere ca răspuns în măreția Lui ca și Creator. Domnul nostru este și astăzi Același, care face lucruri mari și minunate (Iov 5.9). Suntem noi conștienți de măreția Lui?
- Habacuc poate acum să aștepte în liniște și calm ceea ce se va petrece (Habacuc 3.16,17). Putem și noi să facem aceasta astăzi? Indiferent de ce vine în viață, Dumnezeu este pentru noi (Romani 8.31) și este mai mare decât toate.
- Habacuc poate acum chiar să se bucure și să chiuie de bucurie, pentru că Dumnezeu este mântuirea lui, salvarea lui (Habacuc 3.18). Ești tu conștient de siguranța care este în Domnul Isus și te bucuri tu întotdeauna de ea (Ioan 10.27-29)?
- Habacuc știe că Domnul este tăria lui. Asemenea unui pelerin pe un drum pe înălțime el poate savura perspectiva și depărtarea și poate cânta laudă lui Dumnezeu (Habacuc 3.19). Nu dorești tu să lași să ți se dea un astfel de unghi de vedere și să ai bucurie de viața în părtășie cu Domnul Isus, chiar și atunci când în tine însuți și în jurul tău nu arată așa de optimist? Nu dorim noi ca și creștini credincioși să reflectăm în comun această mărturie și să contribuim la lauda lui Dumnezeu? Nu știm cât timp mai rămâne pentru aceasta. Doresc foarte mult ca evenimentele actuale și *întrebările noastre „De ce?”* să ne aducă mai aproape în părtășia cu Domnul, câmpul nostru vizual să fie marcat prin Cuvântul lui Dumnezeu și Domnul să ne poată folosi pe tine și pe mine, ca să facem lucrarea Sa spre lauda Sa, până când El va reveni.